

سال اول / شماره بیست یک
هفته چهارم ماه مبارک رمضان ۱۴۴۳
هفته دوم اردیبهشت ۱۴۰۱

حوزه علمیه آیت الله حق شناس
امین الدوله، فیلسوف الدوله

موضوع هفته: شب های قدر

خُلقِ کَرَم

هفته نامه اخلاقی خلق کریم
حوزه علمیه آیت الله حق شناس (رحمه الله علیه)
(امین الدوله - فیلسوف الدوله)
حوزه علمیه مجازی اخلاق

حوزه علمیه مجازی اخلاق

آیت الله حق شناس (رحمه الله علیه)

امام خمینی (رحمه الله علیه): در راس همه امور تهذیب نفس است.

احادیث کلاس

رُوي عَنْ النَّبِيِّ ﷺ: مَنْ أَحْبَبَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ حَوَّلَ عَنْهُ الْعَذَابُ إِلَى السَّنَةِ الْقَابِلَةِ

هر کس شب قدر را احیا بدارد، تا سال آینده عذاب از او برداشته می شود.

اقبال الأعمال ج ۱، ص ۳۴۵

رُوي عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ﷺ: قَلْبُ شَهْرِ رَمَضَانَ لَيْلَةُ الْقَدْرِ

قلب ماه رمضان، شب قدر است.

بحار الأنوار ج ۵۸، ص ۳۷۶

رُوي عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ﷺ: التَّقْدِيرُ فِي لَيْلَةِ تِسْعَ عَشْرَةَ وَ الْإِبْرَامُ فِي لَيْلَةِ إِحْدَى وَعِشْرِينَ وَ الْإِمْضَاءُ فِي لَيْلَةِ ثَلَاثَ وَ عِشْرِينَ

مقدرات در شب نوزدهم تعیین، در شب بیست و یکم تأیید و در شب بیست و سوم ماه [رمضان] امضا می شود.

الکافی ج ۴، ص ۱۵۹

رُوي عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَيْلَةُ الْقَدْرِ شَيْءٌ يَكُونُ عَلَى عَهْدِ الْأَنْبِيَاءِ يَنْزِلُ فِيهَا عَلَيْهِمُ الْأَمْرُ فَإِذَا مَضَوْا رُفِعَتْ قَالَ: لَا بَلْ هِيَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

از ابوذر رضی الله عنه روایت شده که گفت: به پیامبر اکرم ﷺ گفتم: یا رسول الله ﷺ آیا شب قدر فقط در زمان انبیاء است و وقتی از دنیا رفتند شب قدر دیگر نخواهد بود و از بین می رود؟

ایشان ﷺ فرمود: خیر، شب قدر تا روز قیامت ادامه خواهد داشت.

بحار الأنوار ج ۲۵، ص ۹۷

احادیث مباحثه

و سُئِلَ الصَّادِقُ ﷺ: كَيْفَ تَكُونُ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ؟ قَالَ: أَلْعَمَلُ الصَّالِحُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْعَمَلِ فِي أَلْفِ شَهْرٍ لَيْسَ فِيهَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ.

از امام صادق (علیه السلام) سؤال شد که چگونه شب قدر بهتر از هزار ماه است؟ حضرت (علیه السلام) فرمود: انجام عمل صالح در آن شب از انجام آن در هزار ماهی که شب قدر در آنها نباشد بهتر است.

من لا يحضره الفقيه ج ۲، ص ۱۵۸

رُوي عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لِأَصْحَابِهِ: آمَنُوا بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ إِنَّهَا تَكُونُ لِعَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ ﷺ وَ لَوْلَاهُ الْأَحَدُ عَشَرَ مِنْ بَعْدِي.

رسول خدا ﷺ به یارانش فرمود: معتقد شوید به شب قدر که شب قدر پس از من، از آن علی بن ابی طالب (علیه السلام) و یازده تن از فرزندان او است.

کافی ج ۱، ص ۵۳۳

و عَنْ أَبِي الْهَذِيلِ قَالَ: قَالَ لِي أَبُو جَعْفَرٍ ﷺ: يَا أَبَا الْهَذِيلِ إِنَّهُ لَا تَخْفَى عَلَيْنَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ إِنْ الْمَلَائِكَةُ يُطِيفُونَ بِهَا فِيهَا.

ابو الهذیل گفت که حضرت باقر (علیه السلام) به من فرمود: ای ابو هذیل، شب قدر بر ما مخفی نیست و ملائکه در آن شب اطراف ما طواف می کنند.

بحار الأنوار ج ۴۶، ص ۲۷۰

رُوي عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ﷺ: صَبِيحَةُ يَوْمِ لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِثْلُ لَيْلَةِ الْقَدْرِ فَأَعْمَلْ وَاجْتَهِدْ.

از امام ششم روایت شده که صبح شب قدر هم چون شب آنست عبادت کن و بکوش.

تحف العقول ص ۲۳۶

تفسیر نمونه جلد ۲۷ / ص ۱۸۷ و ۱۸۸

چرا این شب، شب قدر نامیده شده؟

در پاسخ این سؤال، سخن بسیار گفته اند، از جمله اینکه:

۱- شب قدر، به این جهت «قدر» نامیده شده است که:

جميع مقدرات بندگان در تمام سال، در آن شب تعیین می شود و شاهد این معنا

سوره دخان است که می فرماید:

«إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ، فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ

(آیه ۳ و ۴ سوره دخان)»

رهبر کبیر انقلاب (رحمه الله علیه)

شب های قدر و دعای حج:

«وَلَكِنْ إِذَا كَانَتْ لَيْلَةُ تِسْعَ عَشْرَةَ مِنْ رَمَضَانَ، يُكْتَبُ فِيهِ الْأَجَالُ وَ تُقَسَّمُ الْأَرْزَاقُ وَ يُخْرَجُ صِكَالُ الْحَاجِّ»؛

وقتی که شب نوزدهم ماه رمضان می شود، عمرها در آن نوشته می شود و روزی ها تقسیم می شود و لیست حاجی ها مشخص می شود. در دعا های ماه رمضان، دعایی که خیلی بر آن تکیه شده است، دعای حج است. هم در دعای ابو حمزه و هم در دعا های شب های قدر داریم.

ما این کتاب مبین را در شبی پر برکت نازل کردیم و ما همواره انذار کننده بوده ایم در آن شب که هر امری بر طبق حکمت خداوند تنظیم و تعیین می گردد.

این بیان هماهنگ با روایات متعددی است که می گوید: در آن شب، مقدرات یک سال انسان ها تعیین می گردد و ارزاق و سرآمد عمرها و امور دیگر، در آن لیلۀ مبارکه تفریق و تبیین می شود.

البته این امر هیچ گونه تضادی با آزادی اراده انسان و مسأله اختیار ندارد؛ چرا که

آیات ۱ الی ۳ سوره مبارکه بقره

تقدیر الهی به وسیله فرشتگان، بر طبق شایستگی ها و لیاقت های افراد و میزان ایمان و تقوا و پاکي نیت و اعمال آن ها است.

یعنی برای هر کسی آن چیزی را مقدر می کنند که لایق آن است، یا به تعبیر دیگر زمینه هایش از ناحیه خود او فراهم شده و این نه تنها منافاتی با اختیار ندارد، بلکه تأکیدی بر آن است.

۲- یا اینکه کسی که آن شب را احیا بدارد، صاحب قدر و مقام و منزلت می شود.

رهبر معظم انقلاب (رحمه الله علیه)

در این شب ها، از رذایل مادی خود را دور کنید.

ما باید امیدوار باشیم، دعا کنیم و بکوشیم که از این لیالی قدر، برای عروج معنوی خود استفاده کنیم؛ چون دعا معراج مؤمن است، شب قدر هم معراج مؤمن است. ما باید کاری کنیم، عروج کنیم و از مزبلۀ مادی که بسیاری از انسان ها در سراسر دنیا اسیر و دچار آن هستند، هرچه می توانیم، خود را دور کنیم. این شب ها باید بتواند ما را هرچه بیشتر از این ها دور و جدا کند.

مرتبط با موضوع

شب قدر و مذاکره علمی:

افضل برنامه های شب های احیای ماه رمضان، مذاکره علمی است.

این مطلب را، هم شیخ صدوق نقل کرده و هم صاحب اقبال آورده است که یک ساعت تحصیل علم، افضل از احیا گرفتن یک شب تا صبح است.

امشب ما باید به صورت کلی، وظایفمان را یاد بگیریم. همه باید معارف اسلامی و مسایل اجتماعی تان را یاد بگیرید. الحمدلله به وظایف آشنا هستیم؛ اما خود من هم ممکن است از توجه به حقیقت کار غفلت کنم. مذاکره علمی، برای این است.

فرصت را غنیمت شمار!

گذشته ما معلوم نیست که چگونه گذشته است، آینده هم که معلوم نیست. «فَاعْتَنِمِ الْفُرْصَةَ بَيْنَ الْعَدَمَيْنِ»؛ بین آن عدم و این عدم، فرصت را غنیمت بشمار!

صورت را بر خاک بگذار!

«وَعَفِّرْ وَجْهَكَ فِي التُّرَابِ»؛ صورت را بر خاک بگذار؛ اینطرف صورت، آنطرف صورت. شب ها بلند شو، داداش جون! اقلأسرت را روی فرش بگذار. پروردگار این حالت را دوست دارد.

برای من سجده کن!

«وَأَسْجُدْ لِي بِمَكَارِمِ بَدَنِكَ»؛ بهترین جاها را بگذار بر پست ترین جاها. برای من سجده کن و با من مناجات کن و بدان که در حضور و محضر مایی.

بیداری در سحر، سلامت بدن و آبادی دنیا و آخرت

خدا شاهد است که هدف بنده این است که شما را به این روایات توجه بدهم. وقت سحر بلند شو، نمی میری! پروردگار درد را به واسطه بیداری سحر از بدن شما جدا می کند و دنیا و آخرت شما را آباد می کند.

شیطان مرا رها نمی کند!

وسوسه ها را از خودتان دور کنید. شیخ رحمته الله علیه هم در رسایل این روایت را آورده است که جمیل بن دراج به امام صادق علیه السلام عرض کرد که شیطان مرا رها نمی کند، دائماً در ذهنم الغاء شبهه می کند. می ترسم

در آن حدیث شریف فرمود:

«طُوبَى لِلطَّائِعِينَ»؛ خوش به حال اطاعت کنندگان!

برو تو خانه دل را فرو روب

مهیا کن مقام و جای محبوب

امشب یک موقعیت خاص دارد.

در روایت آمده که شخصی خدمت امام رسید و گفت:

یابن رسول الله!

من اهل بادیه هستم و نمی توانم همیشه محضر شما شرفیاب شوم؛ کدام شب خدمت برسم؟! حضرت فرمود: تو شب بیست و سوم بیا!

البته حضرات علیهم السلام در شرایط مختلف، جواب های مختلفی می

موعظه هفت

که غافل شوم، می ترسم که از بین بروم.

حضرت فرمودند: نه! غافل نشده ای. «هَذَا مَخْصُصُ الْإِيمَانِ». چون تو قدم در راه حق گذاشته ای، شیطان دست پاچه شده است و می خواهد خودش را تکه تکه کند.

بالاترین عذاب

زمانی که موسی علیه السلام به کوه طور می رفت، شخصی گفت: یا موسی! به خدا بگو که فلان بنده ات این همه معصیت می کند، چرا او را عقاب نمی کنی؟

حضرا موسی علیه السلام در کوه طور لذت مناجات با پروردگار، توجه اش را از همه جا سلب کرد و پیغام بنده معصیت کار را فراموش کرد. خطاب آمد: یا موسی! چرا پیغام بنده ام را به من نرساندی! وقتی ایشان آن پیغام را ابلاغ کرد؟!

پروردگار در جواب فرمود: یا موسی! به این بنده گنهکارم بگو که ما تو را عذاب می کنیم، اما تو نمی دانی! همین که لذت مناجات را از تو گرفته ایم، این بالاترین عذاب هاست.

آیا از نماز خواندن لذت میبری؟!

«فَاعْتَبِرْ أَنْتَ قَلْبِكَ»؛ به قلب خود توجه کن. بین آیا از نماز خواندن لذت میبری یا نه؟ نبی اکرم صلی الله علیه و آله وقت نماز می فرمودند:

دادند؛ مثلاً شخصی دیگر سؤال کرد:

یابن رسول الله! کدام شب، شب قدر است؟ حضرت فرمود:

شب نوزدهم اسم اشخاص و مقدرات آنها را می نویسند، شب بیست و یکم، این مقدرات را بررسی می کنند و امکان عوض و بدل شدن وجود دارد، مثلاً می بینند در گذشته قدری برگناه ایستادگی کرده است، اما حالا به مهمانی آمده و وارد بر ضیافت خانه الهی شده است! و خلاصه توبه کرده و برگشته است.

اینجا سرنوشت عوض می شود و برای او خیر و خوبی مقدر می کنند:

«يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ»؛ بعد آخرین نسخه تقدیرات، در شب بیست و سوم تثبیت می شود.

«أَرَحْنَا يَا بَلَّالُ»؛ ای بلال بیا و اذان بگو و ما را از تعلقات و توجهات دنیا متوجه پروردگار کن؛ اما متأسفانه وقتی بنده تکبیر می گویم، شیطان مرا همه جا می برد. گرفتار چک و سفته می شوم؛ نرخ چایی چقدر است؟! امروز من چقدر فروختم؟! تا اینکه وقتی «السلام علیکم» را می گویم، راحت می شوم! اما پیامبر صلی الله علیه و آله وقتی می خواست وارد نماز شود، راحت می شد.

اگر از مناجات لذت نمی بری؛ باید توبه کنی!

اگر نفس و قلبت حلاوت و شیرینی مناجات با پروردگار را چشید، بدان که از آنانی هستی که پروردگار می گوید: الله اکبر تو راست بود. «فَاعْلَمْ أَنَّهُ قَدْ صَدَقَكَ فِي تَكْبِيرِكَ»؛ اما اگر خدای نکرده حواست این طرف و آن طرف رفت و از مناجات لذت نبردی و از تمام شدن نماز لذت بردی، بدان که از درگاه رب العالمین مطرودی. آن وقت باید توبه کنی. دهه ذی حجه را مغتنم بشمار. صدقه دادن در این دهه مثل این است که پولی به پیغمبر صلی الله علیه و آله بدهی تا برای شما انفاق فرماید. هر عملی در این دهه رشد می کند.

همین پول هاست که موشک می شود و بر سر ما می خورد!

یک دفعه من می خواستم یک گوسفند عقیقه بگیرم، دیدم که به این گوسفندها آب و نمک می دهند تا وزنشان زیاد بشود. یک کسی که آنجا بود، به بنده گفت: آقای میرزا! همین پول ها موشک می شود و می خورد توی سر من و شما!!

یک گوسفند دیگر را هم وقتی کشتند، تقریباً چند کیلو طناب و ریسمان و نایلون درون شکم این گوسفند بود! عجب کسب های حلالی و عجب آقایانی که ما برای آن ها عاشورا می خوانیم!

معراج السعادة

کم خوردن، رازِ درکِ لیالیِ قدر

بدان که ثواب روزه بسیار و اجر آن بی شمار است و آیات و اخبار در فضیلت آن خارج از حد احصاء و بیرون از حیز اظهار و تذکار است و همه آنها در کتب احادیث مذکور و در السنه و افواه مشهور است و احتیاج به ذکر آنها در این مقام نیست؛ بلکه در اینجا اشاره به بعضی از آداب باطنیه و ظاهریه روزه می‌شود: سزاوار آن است که در هنگام افطار، از حلال، به اندازه ای بخورد که کلِ معدۀ او پر نشود؛

زیرا ستر امر به روزه داشتن آن است که قوه شهویه، مقهور و ضعیف شود و تسلطِ شیطانِ لعین کمتر گردد تا نفس قدسی از درجۀ بهیمیت، ترقی نموده و مشتبه به ملائکه گردد و در آن آثار تجرد و روحانیت حاصل شود و هرگاه کسی چاشت نخورد و دو برابر آن را در شام بخورد، چگونه این مطلب به دست می‌آید؟! به خصوص همچنان که عادت اکثر اهل این عصر است که ألوان اطعمه را مهیا می‌سازند،

بلکه بسا باشد اطعمه ای که در ماه مبارک رمضان صرف می‌کنند در ماه های دیگر صرف نمی‌نمایند. هرگاه کسی خالص از برای خدا، ماه رمضان را روزه بدارد و در آن ماه، باطن را از اخلاق، ذمیمۀ پاک سازد و اعضای ظاهرۀ خود را از معاصی نگاهدارد و از حرام در خوراک و پوشاک و مسکن اجتناب نماید و به جز حلال، غذایی نخورد و در خوردنِ حلال هم افراط نکند، بلکه به نحوی باشد که در هر وقتِ روز و شب، رنج گرسنگی را بیابد و فی الجمله مواظبت نماید بر نمازهای نافله و بعضی از ادعیه و آدابی که در این ماه مبارک سنت شده، مستحقِ مغفرت الهی و خلاصی از عذابِ اخروی می‌گردد.

پس اگر این شخص، از طایفۀ عوام باشد، صفای نفسی از برای او حاصل می‌شود که باعث استجابت دعاهاى او گردد.

اگر هم از علما و اهل معرفت باشد، لشکر شیطان از حوالیِ قلبِ او کوچ می‌کند و از برای او بعضی از اسرارِ ملکوتیه روشن و منکشف می‌گردد، به خصوص در شب قدر؛

زیرا آن شبی است که در آن، اسرار منکشف می‌شوند و از مبدا فیاض، انوار بر دل های پاک افاضه می‌شوند و مناط عمده در رسیدن به این موهبت عظمی، کم خوردن است، به نحوی که رنج گرسنگی را در آن وقت احساس کند.

استاد میر هاشم حسینی رحمته الله علیه

باطن شب قدر، ولایت و اتصال به مولا است

باطن شبِ قدر، ولایت است. باید متصل به مولا شویم، تا ما را

به مقصود برساند.

امام علی علیه السلام در اواخر عمر مبارکشان حدیثی را از پیامبر صلی الله علیه و آله نقل فرمودند: سه دسته ملعون و منحوس اند: کسی که خودش را منتسب به پدرش نکند و با پدر خود قطع رابطه کند، کسی که با مولایش رابطه اش را قطع کند، کسی که اجر فردی را که برایش کار کرده و زحمت کشیده راندهد.

احترام به پدر، مقدمۀ احترام به خداوند است و کسانی که احترام به پدر را سست کرده و می‌کنند، در واقع هدفشان آن است که احترام به خداوند را کنار بگذارند. مراد از مولا هم ولایت امیرالمؤمنین علیه السلام است. اصلی ترین کسی که برای همه انسانیت زحمت کشید، پیامبر صلی الله علیه و آله است و ایشان نیز اجری نخواستند؛ مگر مودّت نسبت به ذوی القربایشان و مراد از مودّت، محبت و اطاعت است. آیا می‌شود کسی از علی علیه السلام دم بزند، اما از او تبعیت نکند؟ چنین کسی طبق این روایت منحوس است.

گاهی اوقات شخص دم از علی علیه السلام می‌زند، اما در طول عمر خود یک بار هم وصیت نامه مولا را نمی‌خواند؛ چون عاشقِ امام مرده و امامی است که کاری با او نداشته باشد. باید ببینیم که امام مرده را مولا می‌دانیم یا امام زنده را. حضرت علی علیه السلام به پنج اصل در وصیت نامه خودشان اشاره می‌کنند و می‌فرمایند: «أَوْصِيكُمْ بِخَمْسٍ لَوْ صَرَرْتُمْ إِلَيْهَا أَبَاطُ الْأَيْلِ لَكَانَتْ لِدَلِكْ أَهْلًا»؛ اگر تمام عمر خود را به تاخت می‌رفتید، ارزش داشت تا به این پنج اصل برسید:

«لَا يَرْجُونَ أَحَدًا مِنْكُمْ إِلَّا رَبَّهُ»؛ اصل اول: تکیه گاه شما چه چیزی است؟ حضرت می‌فرمایند: تکیه گاه اصلی، فقط و فقط خداست.

«وَلَا يَخَافَنَّ إِلَّا ذَنْبَهُ»؛ اصل دوم: بدترین تهدید در این عالم چیست؟ اصلی ترین چیزی که زندگی شما را در دنیا تهدید می‌کند، گناه است. اگر این گناه در جامعه رواج یابد، کم کم میل به دیانت در مردم کاسته خواهد شد.

«وَلَا يَسْتَحْيَيْنَ أَحَدًا مِنْكُمْ إِذَا سُئِلَ عَمَّا لَا يَعْلَمُ أَنْ يَقُولَ لَا أَعْلَمُ»؛ اصل سوم: معلّم اگر چیزی را نمی‌داند، بگوید نمی‌دانم و برود و بیاموزد.

«وَلَا يَسْتَحْيَيْنَ أَحَدًا إِذَا لَمْ يَعْلَمْ الشَّيْءَ أَنْ يَتَعَلَّمَهُ»؛ اصل چهارم: متعلم نیز بکوشد آنچه را نمی‌داند آموزش ببیند.

«وَعَلَيْكُمْ بِالصَّبْرِ، فَإِنَّ الصَّبْرَ مِنَ الْإِيمَانِ كَالرَّأْسِ مِنَ الْجَسَدِ وَلَا خَيْرَ فِي جَسَدٍ لَا رَأْسَ مَعَهُ وَلَا خَيْرَ فِي إِيْمَانٍ لَا صَبْرَ مَعَهُ»؛ اصل پنجم: صبر و استقامت است.

استاد محمد علی جاودان

توصیه ای برای آمادگی لازم و درک بهتر لیالی قدر:

ماه مبارک رمضان، ماهِ ضیافتِ الهی است. برای ضیافتِ باید

پاکیزه شد؛ پس باید توبه کرد و گناهان را ترک نمود و این اولین و مهمترین شرط است. باید دل را از کینه و حسد پاک نمود. حق و حقوقی از مردم اگر برگردن دارید بپردازید و حلالیت بطلبید. غیبت، تهمت، تمسخر، توهین و امثال این ها چیزهایی هستند که حق مردم اند؛ اگر وجود دارد، یعنی یک وقت غیبت کسی کرده اید یا شنیده اید یا توهین و... این ها حق مردم است؛ بروید رضایت و حلالیت بطلبید. این ها آدم را برای ورود به ماه مبارک آماده می‌کند.

استاد محمد باقر تحریری

توصیۀ های مهم دربارهٔ شب های قدر:

۱. توجه به فضایلِ شب های قدر که اعمالِ با اخلاص در آن، برابری با هزار ماه می‌کند.
۲. اصلاح کردنِ امورِ گذشتهٔ خود از حق الله و حق الناس.
۳. تصمیمِ جدی بر اصلاح کردنِ امورِ آینده و در مسیرِ بندگیِ حق تعالی بودن.
۴. دعا و استغفار برای عمومِ مؤمنان و اصلاح کردنِ امورِ دنیایی و آخرتیِ ایشان.
۵. دعا برای فرج امام زمان علیه السلام با عافیت همهٔ مؤمنان.
۶. تضرع به درگاه الهی در اجتماع مؤمنان، به وسیلهٔ قرآن به سر گرفتن.
۷. توسلِ خالصانه به حضرات ائمه علیهم السلام، به ویژه حضرت زهرا علیها السلام و امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف.
۸. دعا برای اموات، شهداء، امام امت رحمته الله علیه و ذوی الحقوق.
۹. دعا برای پیروزی رزمندگان اسلام و نابودی کفر، نفاق، کافران، منافقان و خنثی شدنِ توطئه ها بر علیه انقلاب.
۱۰. دعا برای اصلاح کردنِ حالِ مسلمانان و تداوم انقلاب و سلامت و موفقیت رهبرِ معظم انقلاب رحمته الله علیه.

جامع السعادات

اشاره:

ما یدل علی فضله من الآیات و الاخبار أكثر من ان یحصی و هی معروفة مشهورة، فلا حاجة الی ذکرها، فلنشر إلی ما یتعلق به من الأمور الباطنة:

ما ینبغی للصائم: ینبغی للصائم ان یغض بصره عن کل ما یحرم النظر إلیه، او یکره، أو یشغل القلب و یلهیه عن ذکر الله تعالی و یحفظ اللسان عن جمیع آفاته المتقدمة و یکف السمع عن کل ما یحرم او یکره استماعه و یکف بطنه عن الحرام و الشبهات و یکف سائر جوارحه عن المکاره. و قد ورد فی اشتراط جمیع ذلک فی الصوم فی ترتب کمال الثواب علیه اخبار کثیرة. ینبغی أيضا ألا یستکثر من الحلال وقت الإفطار بحیث یمتلئ، إذ ما من وعاء ابغض إلی الله عز و جل من بطن ملئ من حلال، کیف و السرفی شرع الصوم قهر عدو الله، و کسر الشهوة و الهوی، لتتقوی النفس علی التقوی و ترتقی من حضيض حظوظ النفس البهیمية إلی ذروة التشبیه بالملائكة الروحانية و کیف یحصل ذلک إذا تدارک الصائم عند الإفطار ما فاته ضحوة نهاره، لا سیما إذا زید علیه فی ألوان الطعام، کما استمرت العادات فی هذه الأعصار و ربما یؤکل من الأطعمة فی شهر رمضان ما لا یؤکل فی عدة شهور. لا ریب فی ان المعدة إذا خلّیت من ضحوة النهار إلی العشاء، حتی هاجت شهوتها و قویت رغبتها، ثم اطعمت من اللذات و أشبعت من ألوان المطاعم و جمع ما کان يأکل ضحوة إلی ما یأکل لیلا و أکل الجمیع فی اللیل مرة او مرتین او أكثر، زادت لذتها و تضاعفت قوتها و انبعث من الشهوات ما عساها کانت راکدة لو ترکت علی عاداتها، فلا یحصل ما هو المقصود من الصوم، اعنی تضعیف القوى الشهویة التی هی وسائل الشیطان، فلا بد من التقلیل و هو ان یأکل فی مجموع اللیلة أکلتة التی کان یأکلها کل لیلة لو لم یصم، من دون ضم مما یأکل فی النهار إلیه، حتی ینتفع بصومه و الحاصل: ان روح الصوم و سره و الغرض اصلی منه: التخلّق بخلق من أخلاق الله تعالی، اعنی الصمدية و الاقتداء بالملائكة فی الکلف عن الشهوات بقدر الإمكان و هذا إنما یحصل بتقلیل الأکل عما یأکله فی غیر وقت الصوم، فلا جدوی لمجرد تأخیر اكلة و جمع أکلتین عند العشاء، ثم لو جعل سر الصوم ما یظهر من بعض الظواهر، من ادراک الأغنیاء ألم الجوع و الانتقال منه إلی شدة حال الفقراء، فیبعثهم ذلک علی مواساتهم بالاموال و الاقوات، فهو أيضا لا یتیم بدون التقلیل.

کلام مختصر

#شب_قدر

#سرآغاز-ترک-و-شروع

#شب_قدر

#شیعہ-واقعی

#السلام_علیک_یا_صاحب_زمان

#السلام۔علیک۔یا۔امیرالمؤمنین

#لیالی-قدر

#یک_شب_ہزار_ماہ

فعالیت های حوزه علمیه آیت الله حق شناس حجة الله عليه

اعمال مشترك شب‌های قدر

اعمال مخصوص شب نوزدهم

١
صد مرتبه استغفر الله ربي واتوب اليه

۲ صد مرتبه اَللّٰهُمَّ الْعَنْ قَتْلَةَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

۳ بخواند یا ذالذی کان...

دَعَايَ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِيْ وَ....

اعمال مخصوص شب بیست و سوم

تلاوت سوره های عنکبوت و روم

هزار مرتبه سوره قدر

خواندن و تکرار دعای الهم کن لولیک...

دعاي اللہ امداد لي في عمري...

اعمال مخصوص شب بیست و یکم

دعاى اللہم صل علی محمد و آل ...

٢ لعن بر قاتل امير المومنين

3 زیارت حضرت علی علیہ السلام